

între Guvernul României și Guvernul Maltei pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit

Guvernul României și Guvernul Maltei,

dorind să încheie un acord pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pentru a promova și întări relațiile economice dintre cele două țări, pe baza respectării suveranității naționale, independenței, deplinei egalități în drepturi, avantajului reciproc și neamestecului în treburile interne,
au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1 Persoane vizate

Prezentul acord se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2 Impozite vizate

1. Prezentul acord se aplică impozitelor pe venit, stabilite în numele fiecărui stat contractant sau al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit toate impozitele stabilite pe venitul total sau pe elementele de venit, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică prezentul acord sunt, în special:

a) În cazul României:

- (i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
- (ii) impozitul pe profit;
- (iii) impozitul pe salarii și pe alte remunerații similare;
- (iv) impozitul pe dividende; și
- (v) impozitul pe venitul agricol
(denumite în continuare impozit român).

b) În cazul Maltei:

impozitul pe venit
(denumit în continuare impozit maltez).

4. Acordul se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării acestui acord, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3 Definiții generale

1. În sensul prezentului acord, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile un stat contractant și celălalt stat contractant înseamnă România sau Malta, după cum cere contextul;

b) termenul România înseamnă România și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă, asupra căreia România își exercită suveranitatea, drepturile suverane și jurisdicția în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale aflate în apele mării, pe fundul și în subsolul acestor ape;

c) termenul Malta înseamnă Republica Malta și, folosit în sens geografic, înseamnă Insula Malta, Insula Gozo și celelalte insule ale Arhipelagului Maltez, inclusiv apele teritoriale ale acestora și orice zonă din afara apelor teritoriale ale Maltei care, în conformitate cu dreptul internațional, este sau poate fi desemnată în continuare, conform legii Maltei referitoare la platoul continental, ca o zonă în care pot fi exercitate drepturile Maltei cu privire la fundul mării, subsolul și resursele sale naturale;

d) termenul persoană include o persoană fizică, o societate și orice altă asociere de persoane;

e) termenul societate înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impunerii;

f) expresiile întreprindere a unui stat contractant și/sau întreprindere a celui alt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și/sau o întreprindere exploatată de un rezident al celui alt stat contractant;

g) termenul naționali înseamnă:

(i) în cazul României, toate persoanele fizice având cetățenia României și toate persoanele juridice sau alte entități constituite conform propriei legislații;

(ii) în cazul Maltei, orice cetățean al Maltei și orice persoană juridică, asociere de persoane sau asociație având statutul conform propriei legislații;

h) expresia transport internațional înseamnă orice transport efectuat cu o navă, vapor, aeronavă, vehicul feroviar sau rutier, exploatat de o întreprindere care își are locul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului când nava, vaporul, aeronava, vehiculul feroviar sau rutier este exploatat numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

i) expresia autoritate competentă înseamnă:

(i) în cazul României, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul Maltei, ministrul răspunzător de finanțe sau reprezentantul său autorizat.

2. În ceea ce privește aplicarea acestui acord de către un stat contractant, orice termen care nu este altfel definit va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legislației acestui stat contractant cu privire la impozitele la care prezentul acord se aplică.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentului acord, expresia rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană care, potrivit legislației acestuia, este supusă impunerii în acest stat datorită domiciliului său, rezidenței sale, locului conducerii sau oricărui alt criteriu de natură similară.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului contractant în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă în ambele state contractante, va fi considerată rezidentă numai a statului contractant cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul contractant în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre statele contractante, ea va fi considerată rezidentă numai a statului contractant în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state contractante sau în nici unul dintre acestea, ea va fi considerată rezidentă numai a statului contractant al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state contractante sau al nici unuia dintre ele,

autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, ea va fi considerată rezidentă numai a statului contractant în care se află locul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5 Sediu permanent

1. În sensul prezentului acord, expresia sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri prin care o întreprindere își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia sediu permanent include îndeosebi:

- a) un loc de conducere;
- b) o sucursală;
- c) un birou;
- d) o fabrică;
- e) un atelier;
- f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale;
- g) un șantier de construcții sau un proiect de construcții sau montaj sau activitățile de supraveghere în legătură cu acestea, care durează mai mult de 12 luni;
- h) furnizarea de servicii, inclusiv servicii de consultanță, de către o întreprindere a unui stat contractant prin angajații săi sau alt personal, cu condiția ca activitățile de această natură să dureze în celălalt stat contractant o perioadă sau perioade care însumează mai mult de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni.

3. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia sediu permanent se consideră că nu include:

- a) folosirea de instalații, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;
- b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării;
- c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;
- d) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri sau colectării de informații pentru întreprindere;
- e) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv în scopul de a face reclamă, de a furniza informații, pentru cercetare științifică sau pentru activități similare cu caracter pregătitor sau auxiliar pentru întreprindere;
- f) menținerea de produse sau mărfuri, expuse de întreprindere în cadrul unui târg sau expoziții, când produsele sau mărfurile sunt vândute după închiderea târgului sau a expoziției menționate.

4. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, când o persoană - alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 5 - acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, această întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acest stat în legătură cu orice activități pe care acea persoană le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 3, care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu ar face din acest loc fix de afaceri un sediu permanent, potrivit prevederilor aceluiași paragraf.

5. O întreprindere a unui stat contractant nu se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant, numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel celălalt stat contractant printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite. Totuși, când activitățile unui astfel de agent sunt exercitate în totalitate sau aproape în totalitate în numele întreprinderii, el nu va fi considerat agent cu statut independent în sensul acestui paragraf, dacă se dovedește că

tranzacțiile dintre agent și întreprindere nu au fost făcute în condiții de părți independente.

6. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celuilalt stat contractant sau care își desfășoară activitatea de afaceri în acel celălalt stat contractant (printr-un sediu permanent sau în alt mod), nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură și din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Expresia proprietăți imobiliare are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea imobiliară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatarea sau pentru explorarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, vapoarele, aeronavele, vehiculele feroviare și rutiere nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea, în orice altă formă, a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică de, asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat contractant, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă acelui sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, se atribuie în fiecare stat contractant, acelui sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărui sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise la scădere cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent (inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate) și care ar fi deductibile dacă sediul permanent ar fi o entitate independentă care ar fi plătit acele cheltuieli, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul contractant în care este situat sediul permanent sau în altă parte.

4. Profiturile care se atribuie unui sediu permanent se determină pe baza unor evidențe separate ținute de sediul permanent. Dacă asemenea evidențe nu constituie o bază adecvată pentru determinarea profiturilor sediului permanent, atunci aceste profituri pot fi determinate pe baza unei repartizări a profiturilor totale ale întreprinderii, în diversele sale părți componente. Metoda de repartizare adoptată trebuie totuși să fie astfel stabilită încât rezultatele să fie în conformitate cu principiile acestui articol. Dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să cadă de acord asupra metodei de repartizare a profiturilor întreprinderii.

5. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profiturile care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentului acord, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi internaționale

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere sunt impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave sau vapor, acesta se consideră a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau a vaporului sau dacă nu există un astfel de port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava sau vaporul.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

4. Independent de prevederile paragrafului 1 al acestui articol și ale art. 7, profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere, utilizate în principal pentru transportul exclusiv între locuri situate într-un stat contractant, sunt impozabile în acel stat contractant.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celuilalt stat contractant, sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celuilalt stat contractant

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile, care, fără aceste condiții, ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluși stat contractant - și impune în consecință - profiturile asupra cărora o întreprindere a celuilalt stat contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt stat contractant și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat contractant menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat contractant va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acestor profituri. La efectuarea acestei modificări se ține seama de celelalte prevederi ale prezentului acord și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al

celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui stat contractant, dar:

a) când dividendele sunt plătite de o societate rezidentă a României unui rezident al Maltei, care este beneficiarul efectiv al acestora, impozitul român astfel stabilit nu va depăși 5% din suma brută a dividendelor;

b) când dividendele sunt plătite de o societate care este rezidentă a Maltei unui rezident al României, care este beneficiarul efectiv al acestora, impozitul maltez astfel stabilit nu va depăși acel impozit asupra societății care plătește dividendele în legătură cu profiturile astfel distribuite și în orice caz nu va depăși 30% din suma brută a dividendelor.

Autoritățile competente ale statelor contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestor limitări.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul dividende folosit în acest articol înseamnă venituri provenind din acțiuni, din acțiuni și din drepturi de folosință, din părți miniere, din părți de fondator sau alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni, de către legislația statului contractant în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau exercită în acel celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau de o asemenea bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat contractant nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al aceluși celălalt stat contractant sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în acel celălalt stat contractant, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă, în întregime sau în parte, profituri sau venituri provenind din acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestuia, dar, dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobânzilor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat, dacă sunt obținute și deținute efectiv de guvernul celuilalt stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia sau de orice agenție sau unitate bancară ori instituție a aceluși guvern sau a unității administrativ-teritoriale sau dacă creanțele unui rezident al celuilalt stat contractant sunt garantate, asigurate sau finanțate direct ori indirect de o instituție financiară aparținând în întregime guvernului celuilalt stat contractant.

4. Termenul dobânzi, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă venituri din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la

profiturile debitorului, și în special veniturile din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau de o asemenea bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant atunci când plătitorul este însuși acel stat, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acestui stat contractant. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de către acest sediu permanent sau de această bază fixă, aceste dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este imposabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentului acord.

ARTICOLUL 12 Comisioane

1. Comisioanele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși, aceste comisioane pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al comisiunilor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a comisiunilor.

3. Termenul comisioane, folosit în prezentul articol, înseamnă plățile făcute către un broker, agent comisionar general sau către oricare altă persoană asimilată unui broker sau agent de către legislația fiscală a statului contractant din care provin asemenea comisioane.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al comisiunilor, fiind un rezident al unui stat contractant, are în celălalt stat contractant din care provin comisioanele un sediu permanent sau o bază fixă de care este efectiv legată activitatea care generează comisioanele. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Comisioanele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acestui stat contractant. Totuși, când plătitorul comisiunilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent de care sunt legate activitățile care generează obligația de plată și comisioanele se suportă de către sediul permanent, aceste comisioane se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma comisiunilor, ținând seama de activitățile pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relații prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este imposibilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentului acord.

ARTICOLUL 13

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși, aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat contractant, dar, dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul redevențe, folosit în prezentul articol, înseamnă plăți sau credite, periodice sau nu, indiferent de descrierea lor sau de modul de calcul, în măsura în care sunt plătite ca o compensare pentru:

a) folosirea sau concesiunea folosirii oricărui drept de autor, patent, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație, marcă de comerț sau altă proprietate sau drept;

b) furnizarea de cunoștințe sau informații științifice, tehnice, industriale sau comerciale;

c) furnizarea oricărei asistențe care este suplimentară și subordonată și care este furnizată ca mijloc de punere în practică sau folosire a oricărei proprietăți sau a oricărui drept menționat în subparagraful a) sau a oricăror cunoștințe sau informații menționate în subparagraful b);

d) folosirea sau concesiunea:

(i) filmelor de cinematograf;

(ii) filmelor sau benzilor video folosite pentru emisiunile de televiziune; sau

(iii) benzilor folosite pentru emisiunile de radio; sau

e) renunțarea, totală sau parțială, în ceea ce privește folosirea sau furnizarea oricărei proprietăți sau a oricărui drept menționat în acest paragraf.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau de o asemenea bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant atunci când plătitorul este însuși acel stat contractant, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acestui stat contractant. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și aceste redevențe sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau de o asemenea bază fixă, aceste redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relații prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentului acord.

ARTICOLUL 14

Veniturile obținute din înstrăinarea proprietății

1. Veniturile sau câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății imobiliare, astfel cum este definită la paragraful 2 al art. 6, pot fi impuse în statul contractant în care este situată această proprietate.

2. Veniturile sau câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv

veniturile sau câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în celălalt stat contractant.

3. Veniturile sau câștigurile provenind din înstrăinarea navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere exploatare în trafic internațional sau a proprietăților mobiliare necesare exploatării acestor mijloace de transport sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Veniturile sau câștigurile obținute din înstrăinarea acțiunilor unei societăți ale cărei active sunt formate, în totalitate sau în principal, din proprietăți imobiliare pot fi impuse în statul contractant în care sunt situate activele sau principalele active ale societății.

5. Veniturile sau câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1, 2, 3 și 4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 15 Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acel stat contractant. Totuși, aceste venituri pot fi impuse în celălalt stat contractant în următoarele situații:

a) dacă rezidentul dispune în mod obișnuit de o bază fixă în celălalt stat contractant în scopul desfășurării activităților sale (în acest caz poate fi impusă în acel celălalt stat contractant numai acea parte a venitului care este atribuită acelei baze fixe); sau

b) dacă rezidentul este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă sau perioade care însumează sau depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni care începe sau se termină în anul fiscal vizat.

2. Expresia profesii independente cuprinde, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 16 Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 17, 19, 20, 21 și 22, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat contractant în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, remunerațiile primite pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat contractant menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni care începe sau se termină în anul fiscal vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuilalt stat contractant; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat contractant.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave, vapor, aeronavă, vehicul feroviar sau rutier exploatare în trafic internațional pot fi impuse numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 17

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare, primite de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celuilalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 18

Artiști de spectacol și sportivi

1. Independent de prevederile art. 15 și 16, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant, în calitate de artist de spectacol, ca artist de teatru, de film, de radio sau de televiziune ori ca interpret muzical sau ca sportiv, din activitățile lui personale desfășurate în această calitate, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în această calitate nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 15 și 16, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Veniturile obținute din activitățile desfășurate în cadrul schimburilor stabilite prin acorduri culturale sau sportive, încheiate între cele două stat contractante, sunt scutite de impozit.

ARTICOLUL 19

Pensii

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 20, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut vor fi impozabile numai în statul contractant în care este rezident.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, pensiile și alte plăți făcute în cadrul legislației referitoare la asigurările sociale a unui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

ARTICOLUL 20

Funcții publice

1. a) Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat sau unități sunt impozabile numai în acest stat.

b) Totuși, aceste remunerații sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelu stat, și

(i) este un național al acelu stat, sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelu stat, numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Pensiile plătite de, sau din fonduri create de un stat contractant ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia, unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat contractant sau acestei unități, sunt impozabile numai în acest stat contractant.

b) Totuși aceste pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și național al acelu stat contractant.

3. Prevederile art. 16, 17 și 19 se aplică remunerațiilor și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu orice activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 21

Profesori, învățători și cercetători

1. Un profesor, un învățător sau un cercetător care face o vizită temporară într-un stat contractant pentru o perioadă care nu depășește 2 ani, în scopul predării sau cercetării la o universitate, colegiu, școală sau altă instituție educațională și care este sau a fost imediat anterior acestei vizite rezident al celuilalt stat contractant, este scutit de impozit în primul stat contractant menționat pentru remunerația primită pentru predare sau cercetare.

2. Prezentul articol nu se aplică venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare este întreprinsă, în principal, în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 22

Studenți și practicanți

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student sau un practicant care este sau a fost imediat anterior venirii sale într-un stat contractant rezident al celuilalt stat contractant și care este prezent în primul stat contractant menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale nu vor fi impuse în acel stat contractant, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse aflate în afara aceluia stat contractant.

ARTICOLUL 23

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, care nu sunt expres menționate în articolele precedente ale prezentului acord, în legătură cu care acesta este supus impunerii în acest stat contractant, sunt impozabile numai în acest stat contractant.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă beneficiarul veniturilor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită în acel celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau de o asemenea bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

ARTICOLUL 24

Eliminarea dublei impuneri

Dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

1. În cazul României, când un rezident al României realizează venituri sau elemente de venit la care se face referire în art. 10, 11, 12 și 13, sau profituri, sau câștiguri ori venituri din înstrăinarea proprietății care, potrivit legislației din Malta și în conformitate cu prevederile prezentului acord, pot fi impuse în Malta, România va recunoaște un credit fiscal față de impozitul său pe venit, elemente de venit, profituri, câștiguri sau pe veniturile din înstrăinarea proprietății, într-o sumă egală cu impozitul plătit în Malta.

Totuși suma creditului nu va depăși suma impozitului român pe acele venituri, elemente de venit, profituri sau câștiguri ori pe veniturile din înstrăinarea proprietății, calculat în conformitate cu prevederile legislației fiscale și reglementările din România.

2. În cazul Maltei, sub rezerva prevederilor legii din Malta, referitoare la recunoașterea unui credit pentru impozitul plătit în străinătate față de impozitul datorat în Malta, când, în conformitate cu prevederile acestui acord, venitul din surse din România este inclus în stabilirea impozitării în Malta, impozitul perceput în România asupra acestui venit va fi recunoscut ca un credit față de impozitul plătit în Malta asupra aceluiași tip de venit.

3. În scopul recunoașterii drept credit, impozitul plătit în România sau în Malta, după caz, este

considerat că include impozitul care altfel ar fi plătit într-un stat contractant, dar care a fost redus sau anulat de acel stat contractant, conform prevederilor legale privind acordarea facilităților fiscale.

ARTICOLUL 25 Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant, fie că sunt sau nu rezidenți ai statului contractant menționat, nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impunere sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de acestea la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat contractant aflați în aceeași situație.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat contractant decât impunerea stabilită întreprinderilor acelu celălalt stat contractant care desfășoară aceleași activități.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9, ale paragrafului 7 al art. 11 sau ale paragrafului 6 al art. 12 și 13, dobânzile, comisioanele, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat contractant menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse, în primul stat contractant menționat, nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat contractant menționat.

5. Nici o prevedere a prezentului articol nu se consideră ca obligând un stat contractant să acorde persoanelor fizice care sunt rezidente în celălalt stat contractant orice deduceri personale, înlesniri și reduceri în ceea ce privește impunerea pe considerente privind statutul civil, responsabilitățile familiale sau orice alte considerente personale, pe care le acordă propriilor săi rezidenți.

ARTICOLUL 26 Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impunere care nu este conformă cu prevederile prezentului acord, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 25, acelu stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impunere contrară prevederilor acordului.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impuneri care nu este în conformitate cu acordul. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestui acord. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru evitarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de acord.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente. Când, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare necesar un schimb oral de opinii, un astfel de schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 27

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentului acord sau a legislației interne a statelor contractante privitoare la impozitele vizate de acord, în măsura în care impunerea la care se referă nu este contrară prevederilor acordului. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acestui stat contractant și va fi dezvăluită numai autorităților (inclusiv la instanțe judecătorești și organe administrative), însărcinate cu stabilirea sau încasarea, aplicarea sau urmărirea ori soluționarea contestațiilor sau prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele care fac obiectul acordului. Aceste autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a aceluși stat contractant sau a celuilalt;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a aceluși stat contractant sau a celuilalt;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, industrial, profesional sau un procedeu de fabricație ori comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 28

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentului acord nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

1. Statele contractante își vor notifica reciproc îndeplinirea cerințelor constituționale pentru intrarea în vigoare a prezentului acord.

2. Prezentul acord va intra în vigoare după 30 de zile de la data ultimei notificări la care se face referire în paragraful 1, iar prevederile lui se vor aplica în ceea ce privește impozitele pe veniturile obținute în cursul oricărui an calendaristic sau perioade contabile, după caz, începând la sau după prima zi a lunii ianuarie imediat următoare datei la care acordul intră în vigoare.

ARTICOLUL 30

Denunțarea

Prezentul acord va rămâne în vigoare până când va fi denunțat de un stat contractant. Fiecare stat contractant poate denunța acordul prin remiterea, pe canale diplomatice, a unei note de denunțare cu cel puțin 6 luni înainte de sfârșitul oricărui an calendaristic, după expirarea unei perioade de 5 ani de la data la care acordul a intrat în vigoare.

În această situație, prezentul acord va înceta să se aplice, în ceea ce privește impozitele pe veniturile obținute în cursul oricărui an calendaristic sau perioade contabile, după caz, începând la sau după prima zi a lunii ianuarie imediat următoare datei la care a fost remisă nota de denunțare.

Drept pentru care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă de către guvernele lor, au semnat prezentul acord.

Întocmit la București la 30 noiembrie 1995, în două exemplare originale, în limbile română și engleză, ambele texte fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretarea prevederilor

prezentului acord, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,
Florin Georgescu,
ministru de stat, ministrul finanțelor

Pentru Guvernul Maltei,
John Dalli,
ministrul finanțelor

Guvernul României
Protocol din 30/11/1995
Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 144 din 10/07/1996

privind Acordul între Guvernul României și Guvernul Maltei pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit

La semnarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Maltei pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, cele două părți au convenit asupra următoarelor prevederi care fac parte integrantă din acord:

- Referitor la articolul 2 secțiunea 76 din Legea impozitului pe venit din Malta, care prevede că nici un acord de evitare a dublei impunerii încheiat de Malta nu se aplică asupra impozitului plătit sau plătit în Malta în conformitate cu prevederile subsecțiunii (13) a secțiunii 56 din Legea impozitului pe venit, cu privire la venitul impozabil al oricărei persoane angajate în producția de petrol produs în Malta sau cu oricare altă prevedere în esență similară care este stabilită după data semnării prezentului acord.

- Referitor la articolul 7, fiecare stat contractant va impozita profiturile din activitatea de asigurare conform propriei sale legislații.

- Referitor la articolul 10, conform legii în vigoare în Malta, impozitul pe venit plătit sau plătit de o societate, care se referă la partea din profiturile sale care este distribuită sub formă de dividende, este asimilat cu impozitul pe venitul personal al acționarului care primește un asemenea dividend. Acționarul care primește dividendul este supus impunerii la suma brută și suma impozitului astfel asimilat este compensată cu obligația fiscală a acționarului asupra venitului său din toate sursele supuse impunerii.

Drept pentru care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă de către guvernele lor, au semnat prezentul protocol.

Întocmit în două exemplare la București la 30 noiembrie 1995, în limbile română și engleză, ambele texte fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretarea prevederilor prezentului protocol, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,
Florin Georgescu,
ministru de stat, ministrul finanțelor

Pentru Guvernul Maltei,
John Dalli,
ministrul finanțelor